

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

362.7

Sorozás vakációra

A Budapesti Szünidei Gyermektelep Egyesület munkája

(*Saját tudósítónktól.*) Itt a nyár; a sors kiáltásai, a gazdagok, a jólétben élők már hetek óta böngészik a menétrendet és az egészséget felfrissítő, vigaszt és kényelmet nyújtó fürdő- és üdülőhelyek hirdeteit. A sors e kedveltjeinek száma mellett azonban milliók az év minden szakában egyaránt küzdenek az inség és a nyomor ellen, hogy verejtékes, nehéz munkával megszerezze a mindennapi betevő falatot. A nélkülözés e családokban a legsúlyosabban a gyermekekre, a rosszul táplált, fojtó levegőjű szobákban fölnevelkedett apróságokra nehezedik. A gyilkos betegségek mindenikének melegágya ez az éhségtől, szűkségtől megviselt gyermekereg.

A Budapesti Szünidei Gyermektelep Egyesület már évek hossza sora óta küzd a nyomortanyák gyermekei érdekében. Az iskolai szünet beálltával megnyitja nyaraló telepeit és teljesen ingyen otthont ad a szegénysorsu gyermekeknek. Sajnos, ezt az intézményt sem karolják fel nálunk céljaihoz méltóan. Az idén is csak három üdülőtelepet nyit meg: *Hegybányán, Zebegényben és Balatonlellén.* A Balaton másik részén *Világos* mellett is nagy területet vásárolt az egyesület, a telepet azonban az idén még nem tudja megnyitni, mert az építkezések költségeire nem volt fedezete.

Mintegy háromezer gyerek jelentkezett az idén, akik közül helyszüke miatt csak *hét-ötven* fog részesülni az egyesület áldásos jótéteményében.

A Felsőerdősor-utcai iskola udvarán ma délután tartottak vizsgálatot az orvosok az oda-rendelt gyermekek fölött. Itt volt a sorozás a vakációra.

Szerző

Cím *Sorozás vakációra. Budapesti Szünidei Gyermektelep.*Forrás: *Pesti Napló*

Bp.

(Hely)

1914. VI. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Hely

Idő

"1914"

Személy

Helyszám

Az iskola bejárata előtt száz számra állnak a szülők; a nélkülözésektől, görnyesztő munkától korán megöregedett férfiak, asszonyok. Reményteljesen várják e szomorú emberek gyermekeiket; nemcsak szülői szívüket boldogítja a tudat, hogy kicsinyeik jó ellátásban lesznek, de egy falattal több marad a házban a család többi gyereke számára.

Az iskola hatalmas udvarán mintegy ezer gyerek hemzsegett. Csupa aszott-arcu, vérszegény, vágyadt testű fiúcska. Látni, hogy legjobb ruházatukat öltötték magukra, de ezek is milyen szakadtak, foltozottak. Soknak még cipője sincs, mezőtláb járkálnak az udvar vágó kavicsain. Mosolyogva fecsegnek, de vidám arcukon ott virul a nyomor penészvirága.

Mielőtt a kis szerencsétleneket az orvosok megvizsgálnák, az udvar egyik sarkában álló asztalhoz lépkednek, amelynél dr. *Demjén Géza, Rax Gottlieb* és *Altai Margit* a gyermekek meghívó-lapjára rávezetik a gyermek családjának viszonyait, föltüntetve adatokat. Innen az orvosokhoz mennek. *Schusny, Marberger, Freund, Szegvár* és *Kornick* Malvin orvosok vizsgálják meg a jelentkezőket. A rövidke mondatok, amelylyel az

orvosok kérdéseire válaszolnak, megrázóan borzalmas nyomorba, inségbe világítanak be.

... Kék tornainges sápadt gyerek lép az orvos elé. A sovány, rosszul táplált fiú nyolc évesnek látszik. Az orvos kérdéseire elmondja:

— Tizenkét éves vagyok, atyám szolga. Három testvérem van. Szüleim, mi gyermekek négyen és még két „kvártélyos“ egy év óta egy szobában lakunk.

Egy bepolyázott fejű fiúcskára kerül a sor. — Autó gázolt el — mondja — három hónapig feküdtem. Apám házmester.

Az orvos egy nagyobb gyereket vizsgál. Mindkét szemén hályog volt, most került ki a klinikáról. Atyja gyári-munkás, öten laknak egy szobában.

A következő egy sápadt, vékony mellű fiú.

— Nem vagyok beteges — mondja — csak nehezen lélegzem.

A következő pillanatban fuldokló köhögés fojtja el szavait . . .